

posestnik Medved Tomaž v Stražici 17. Rajni je bil vzoren katoliški zakonski mož in oče. Zapušča ženo, dva preskrbljena sinova in šest uglednih hčerk. Pogreb je bil 6. marca. Pri odprti rakvi na domu pokojnika se je od rajnega poslovil g. Potočnik Matija, posestnik iz Zabukovja. Velika množica pogrebcev, ki ga je spremljala na zadnji poti, mu je hotela pokazati s tem, kako drag in priljubljen ji je bil rajni mož, ki je bil 30 let občinski odbornik, ki se je trudil za blagor občine celo do visoke starosti. Na pol poti mu je prišla naproti v sprevedu šolska mladina in mu s tem izkazala poslednjo čast za zasluge kot dolgoletnemu šolskemu svetniku in ljubitelju mladine. Po črni peti sv. maši se je ob grobu poslednji poslovil od njega g. Goršek Jožef v imenu občine in mu tudi izrekel zahvalo kot soustanovitelju Posojilnice v Frankolovem. Rajni je rad prebiral katoliške časopise. »Slov. gospodar« ga je spremljal kot zvestega naročnika celih 70 let. Cerkevni pevski zbor je rajnemu v slovo zapel žalostinko. Frankolovska župnija je s pokojnikom izgubila najstarejšega župljana. Bog mu daj večni mir in pokoj! — Žalujemočim naše sožalje!

Iz svetovne vojne je prinesel kal smrti. Po dolgem trpljenju je 6. februarja v Gospodu zaspal Janez Cvibošek, posestnik v Vel. Grahovčah, še v močni moški dobi, star 51 let. V svetovni vojni je dobil kal neozdravljive bolezni, na kateri je hiral dolga leta, a navzlic svoji telesni slabosti je pridno in zvesto opravljal svojo mizarstvo obrt, da bi pripravil svoji družini vse potrebno. Zdaj pa je prestal vojno in šel v veselje Gospodovo. Počivaj mirno, blagi oče in gospodar!

Prijubljenega kovača je Bog poklical k sebi. Iz Velikega kamna nam poročajo: Tu je umrl 28. februarja Anton Kukovičič, daleč naokrog znan, spreten in globoko veren kovač, star 72 let. Pred 45 leti je prišel iz Rajhenburga, si kupil majhno hišico s kovačnico ob glavni cesti št. 41, si prislužil s težkim pa vztrajnim delom svojih rok toliko, da je devetčlansko družinico pošteno preživel in večinoma že spravil do lastnega ognjišča, hčerko Milko celo v učiteljski stan. Pridno je molil in delal v svoji obrti, nikogar nikdar podračunal. Zato je bil ljub Bogu in ljudem. Blagoslovljen je bil njegov prihod in trudapolno delo. Njegov odhod v večnost pa je pokazal, kako ga je vsa župnija in okolica visoko čislala; ljudstva je bilo pri njegovem pogrebu 2. marca kljub mrzlemu vetru in zimi skoraj več kakor ob nedeljah. »V večnem spominu bo ostal pravični!«

Smrt blivšega župana. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl v Grabšincih daleč naokrog znani posestnik Šijane Janez, p. d. Lovrenčev. S pokojnim smo izgubili blago srce, katerega je marsikateri občutil. Rajni je rad pomagal vsakemu, kateri se je zatekel k njemu po pomoč. V njegovem hišo zahaja že od nekdanj »Slov. gospodar« in drugo krščansko časopisje. Bil je svoj čas župan in večletni odbornik. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, katerega se je kljub hudemu mrazu udeležila od blizu in daleč velika množica. Svetila rajnemu večna luč — žalujemočim žen in ostalim pa naše sožalje!

boj tudi več vej drevesa in je delal z njim poskuse pred člani znanstvene akademije v Rio de Janeiro. V navadnem ognju veje niso zgorale, ogenj se jih ni prijel. Znanstveniki domnevajo, če ima drevo v svojih sokovih toliko rudniških sestavin, da so njegove celice vse prežete z njimi. Končnega znanstvenega zaključka o tem novem pojavu sicer še ni, vendar pa so se denarniki že začeli zanimati za kraje, kjer to drevo raste, ker domnevajo, da mora tam biti v zemlji silno veliko različnih rudnin.

Čiste kovine. Mnoge izmed kovin skušajo dobiti kemiki v najčistejši obliki, tako da so nekatere dosegle že neverjetno stopnjo čistosti. Tako so pridobili svinec, ki nima primešane niti

ljubezni, se mu vedno dviga dim do neba, tak dom je tudi Bogu ljub.

Nem je sedel na hladnem kamnu nasproti mirni hiši, nasproti nedoželjivi svoji želji. Zdajci se je za hišo utrnila zvezda. Svetli utrinek je šinil bliskovito po bledem nebu, puščajoč za sabo rdečkast žarek. Ugasnil je utrinek, ugasnil je žarek.

Bilo je in je minulo.

Berač je vstal in pogledal proti hiši, kakor da jo hoče z očmi blagosloviti. Iz očesa mu je padla solza, toda padla je na kamen. Luka se je obrnil in naglo pospešil k Savi.

Počasi je tekla voda in momljala čudno uspavanko. Po valovih so se prelivali zlati traki mesečine in skakali sem ter tja.

Luka je prišel k obali prav na mali jasi, za katero se je razprostiralo grmovje. Breg je bil tu izpodjeden, precej visok, rokav Save globok, deroč. Luka je z očmi prediral vodo in stal mirno na bregu. Kar se mu je zazdelo, da nekaj v grmovju šušti. Naglo se je ozrl. Vse je spet utihnilo, koj nato je močnejše zašumelo in zdelo se mu je, da čuje tudi človeka, ki šepče. Luka se je obrnil h grmovju. Tedaj sta pokukali iz grma dve glavi in dve trupli, nazadnje dva cela možka.

»Kdo je?« je zaklical Luka.

Davčni spor med občinama Maribor in Košaki

Davčni spor med obema občinama traja že od leta 1934. dalje. Dosedaj so ta spor reševali razni uradi pri zeleni mizi, zato javnosti ni bil tako znan. Košaki so zahtevali del davkov od Rosnerjeve tovarne, katere del stoji na zemlji, ki spada v občino Košaki. Davčna uprava v Mariboru je to zahtevo odklonila, ker je sedež tovarne na mestnem zemljišču. Na pritožbo občine Košaki je moralo reševati to vprašanje finančno ravnateljstvo v Ljubljani. Finančno ravnateljstvo je ostalo na istem stališču. Pritožba je šla naprej na upravno sodišče. To je odredilo, da ima občina Košaki pravico na en del, in sicer primeren temu, kolikor je tovarne na košaškem svetu. O vsoti pa seveda upravno sodišče ni moglo odločiti, ker bo moralo šele finančno ravnateljstvo to določiti. Zato še nobena vsota ni znana.

Vzporedno s tem vprašanjem se je načelo drugo vprašanje: priložitev okolice k mestu. Znano je, da se je pri vseh mestih v Sloveniji to že zgodilo, samo pri mariborskem ne, ker so se upoštevale želje okolčanov, da hočejo gospodariti zase. Mestna občina je pa tudi izjavila, da sprej-

me rada okolčane v svoje ozemlje, toda sil jih pa ne. Nekateri zasebniki so zato začeli zbirati podpise za priložitev dela Košakov k občini mariborski. Ta vloga je šla na bansko upravo, kjer čaka rešenja. Mestna občina sama mej ne more popravljati, niti za en meter ne.

V svoji skrbi, da bi občina Košaki res dobila svoj delež, so v nedeljo, 3. marca, priredili pristaši JRZ v št. Petru pri Mariboru shod, kjer so govorili domači g. župan in g. župnik, kakor tudi še drugi govorniki. Za preteklo nedeljo napovedani shod v Košakih pa se ni vršil.

Gotovo je, da se bo borba vršila še naprej, ako ne bo prišlo do kakega neposrednega sporazuma med obema občinama. Mi se danes ne bomo spuščali javno v to borbo, ker se zanesemo, da bo banska uprava, ki jo vodijo naši možje, zadevo popolnoma pravično rešila, da bo tudi občina Košaki zadovoljna. Naši politični nasprotniki pa so skušali ta spor — ki je zgolj davčno-upravnega značaja, ne pa osebna zadeva naših ljudi v obeh dveh občinah — izrabiti v to, da bi se krhale naše vrste. Doživeli pa bodo svoje razočaranje!

Dopisi

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Stališče naših gruntov je težavno. Naši lepi gozdovi se vedno bolj redčijo. Edino združništvo bi nas lahko še rešilo. Naše na gozdovih tako bogato zakotje je brez lesne zadruge podobno malomarnemu mlinarju, ki mu je vseeno, koliko vode prihaja na njegovo mlinsko kolo. Če drugim krajem lesna zadruga ni pretrd oreh, zakaj bi potem bila ravno nam Ribničanom prenevarna? Sicer se že par let šušlja o tem, a dejstev še ni nikjer. Naš pohorski kmet pa radi tega igra vlogo potrpežljive goske, ki daje prekupcem perje, zase pa ohrani goloto.

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. »Citalnica« vprizori na cvetno nedeljo ob treh popoldne in na praznik sv. Jožefa ob sedmih zvečer v Slomšekovem domu presreljivo igro v petih dejanjih: »Žrtev spovedne molčečnosti.«

Rošpoh pri Mariboru. V Kamnici sta se poročila žurman Cilka iz Rogoške Slatine in Sadovski Vasilij, oskrbnik Osetovega vinogradnega posestva »Grič« pod Sv. Urbanom. Za pričo sta bila g. Lorenčič, župan v Kamnici, in nevestin brat g. žurman Janko, učitelj. Mlademu paru iskrene častitke!

Studenci pri Mariboru. Da ne bo kake zmešnjave glede obhajanja praznika sv. Jožefa, se javlja, da bomo v Studencih pri Mariboru proslavili svojega patrona kakor druga leta na dan 19. marca, čeprav v velikem tednu. — Cerkevno predstojništvo sv. Jožefa.

Maribor. Na predvečer praznika sv. Jožefa, dne 18. marca, priredijo mariborski dijaki in dijakinje, člani Fantovskega odseka in članice Dekli-

škega krožka, ob osmih zvečer v Narodnem gledališču slavnostno akademijo s pestrim sporedom. Telovadne točke se bodo vrstile s petjem, godbo, rajalnim pohodom, gimnastičnimi vajami, in to članov in članic. Prireditve bo zelo zanimiva tudi za okoliške odseke. Vstopnice so v predprodaji v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru na Aleksandrovi cesti (Združna gospodarska banka).

Dravsko polje

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo bo imelo v nedeljo, 17. marca, ob dveh popoldne in zvečer zanimivo in poučno predavanje, katero bo spremljal film: »Rim ali Moskva«. Miklavščani kakor tudi sosede z Dolgoš, Loke, Dobrovč, Ragoze itd., ne prezrite tega važnega predavanja, pa se ga po možnosti vsi udeležite! Ne bo vam žal. Na svidenje!

Št. Janž na Dravskem polju. Igralska družina Prosvetnega društva vprizori na Veliko noč po večernicah igro »Gosposka kmetinja«. Že sedaj vabimo domačine in naše sosede, da si bodo ogledali to igro!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na cvetni petek in soboto bodo za vse fante naše fare velikonočne duhovne vaje. Po dvakrat (zjutraj ob šestih in popoldne ob dveh) bodo zanje pridige, ki jih bo imel cirkovski g. župnik I. Klopčič. Zavedni katoliški fantje, ki jim je kaj za to, da jim je lepa mladost, se jih bodo udeležili vsi! — Istočasno vabimo že sedaj na mladinsko akademijo, ki bo na velikonočni ponedeljek. Priredita jo FO in DK ob enem z materinsko proslavo. — Sv. Marko pri Ptuj. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita na cvetno nedeljo, 17. marca, akademijo z zelo pestrim sporedom. Ker na-

Človeka nista odgovorila, toda hitela sta proti Luku. Že sta bila sredi jase.

»Ha, lump!« se je zadril berač. »Proč! Daj mi mirno umreti!«

»Ne!« je zavpil Mikica. »Prej daj denarje!«

»Ha! Ha! Ha! Ha!« se je zakrohotal Luka, obrnil k vodi, razširil roke in se pogнал v Savo.

Pisar in njegov ciganski tovariš sta pritekla k bregu.

»O, tri sto hudirjev!« je siknil pisar, se pograbil za glavo in napregnil oči nad vodo, ki se je zapanila in zagrnila nad beračem. »Spet nama je ušel pred nosom, a denarji, lepi denarji so šli po vodi. Ali je ponorel ta norec?«

»Da, da,« je potrdil cigan z glavo in strmel v Savo, »ušel nama je na drugi svet, tu je voda globoka in deroča pa davi kakor zver. Šel je Luka, nu, tako —« je dodal in pihnil čez dlan.

»Ampak denarji, moji denarji!« je škrtal obupani pisar divje, »tudi ti so šli po vodi. Kum, dragi kum, ti si močen, skoči, ulovi ga, reši denarje!«

»Nak!« je odkimal cigan; »ljubša mi je glava kakor denarji. Če bi skočil, ne bi več videl sonca, ribe bi me požrle. Ne grem v vodo, kum.«

»Kum! Petdeset goldinarjev ti dam več od potovice, skoči!«

»Ne grem.«

stopijo med drugimi naši najmlajši člani in članice s svojimi ljubiimi simboličnimi vajami, ste vsi prijatelji naše katoliško zavedne mladine, posebno pa starši, iskreno vabljeni!

Ptuj. V dne 16., 17. in 18. marca se bo vršila v našem mestu v minoritaki cerkvi tridnevna kot spomin na veliki lanskoletni sv. misijon. Vsak dan bosta dve pridigi, in sicer: jutraj in zvečer ob šestih. Ob priliki tridnevne bo za vse najlepša priložnost, da opravijo sv. velikonočno spoved. — Na cvetno nedeljo bo v društveni sobi zelo zanimivo predavanje s skriptičnimi slikami. Ptujčani in okoličani, pridite! — Z velikim veseljem se pripravljamo naša mladina, organizirana v Fantovskem odseku in Dekliškem krožku, na letošnjo proslavo praznika sv. Jožefa. Tega dne bo namreč slovesno blagoslovljen in svečano razvit naš prenovljeni orlovski prapor.

Ptujska gora. Milosti polni dnevi sv. misijona, ki smo ga imeli od 25. februarja do 3. marca, so potekali v velikem duhovnem navdušenju vse fare. Misijon sta vodila p. Odilo Hajnšek in p. Ludovik Dovč, franciškana iz Ljubljane. Gg. misijonarja sta nam z veliko ljubeznijo lonila kruh božje besede, ki so našte odprta srca vernikov. Udeležba sv. misijona je bila razen par izjem stodoletna, posebno še pri stanovskih naukih. Vso pobožnost in zbranost duha je povzdignilo ljudsko petje, za katero je mojstrsko vse navdušil in ga spretno vodil sam g. misijonar p. Odilo. Nadvse mogočno je donelo po naši veliki cerkvi, ko so prepevali sami moški. Ves misijon, posebno pa še sklepna pobožnost bo ostala v trajnem spominu vseh, ki so spremljali v nedeljo zvečer z gorečimi baklami v rokah božjega Zveličarja v slovesni procesiji po trgu. Nadvse ganljiv prizor je bil po procesiji v cerkvi, ko je vsa cerkev povzdignila goreče bakle v znak žive vere ter z gromkim glasom izrekla obnovo krstne obljube. Gg. misijonarjema iskrena hvala za njuno požrtvovalnost, a ljubi Bog naj nakloni naši župniji svoj sveti blagoslov, da bi ta sv. misijon obradil trajne in velike sadove.

Velika Nedelja. Tukajšnji dramatski odsek priredi 19. marca, na Jožefovo, in 25. marca, na velikonočni ponedeljek, po večernicah v križniški dvorani pretresljivo igro v petih dejanjih: »Žrtev spovedne molčečnosti«.

Slovenske gorice

Sv. Peter pri Mariboru. Fantovski odsek priredil s soodelovanjem Dekliškega krožka v nedeljo, 17. marca, in na Jožefovo, 19. marca, telovadno nastančino.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Na sedmimi pokojnega, obče priljubljenega in spoštovanega Jožefa Sodca iz Zimice se je nabralo za lavantinsko bogoslovje 120 din, kar naj bo rajnemu v prid, dobrim darovalcem pa prisrčni: Bog plačaj!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na Jožefovo bo v Ciril-Metodovem domu mladinska akademija z zelo lepim sporedom. Na to prireditev so predvsem vabljeni starši. Vstopnine ni. — Kdo pa ne pozna »Janeza z Visokega«, lepe povesti, ki je izhajala v fantovskem listu »Kresu«? Na velikonočni ponedeljek, dne 25. marca, bo igra po tej povesti z naslovom: »Ljubavi cvet je zamorjen.« Povest je zelo lepa, še lepša pa igra!

»Ali si čul,« se je zagnal pisar vanj, »jaz te bom tožil. Skočil!«

»Ne grem. Toži, jaz bom pa tebe, da si me klical, naj grem s teboj človeka ubijati.«

Pisar je onemel. Jeza in bridkoba sta mu razdražili grce. Težko je dihal in stiskal svoje prste v suha stegna, kakor da si hoče obleko raztrgati. Pod njim je voda silno udarjala v breg, a ta šum vode sredi tihe noči se mu je zdel kakor sik sto hudih kač, ki si izpirajo strupene žobe v njegovo srce. Divji vrtinci so se vrteli v mesečini, a glej, iz enega so se iznenada stegnile roke in glava, koj nato pa so spet utonile v valovih.

»Glej, glej!« je rekel cigan, ki so mu velike oči čudno sijale sredi temnega lica, in je s prstom pokazal na vrtinec. »Glej ga! Zdaj je spet izginil. Zbogom! Šel je.«

»Preklet!« je dihnil pisar.

»Počakaj!« se je spomnil cigan. »Morebiti denarji le niso izgubljeni, morda jih še uloviva.«

»Kako? Kako?« ga je zagrabil pisar za roko.

»Poglej,« je pokazal pisar s prstom, »to je samo rokav Save, pri kraju se reka močno zavije. Tam je breg plitev, voda deroča; vse vrže na prod. Tam bo vrgla tudi Luka na suho. A kar je dobro: midva nisva nič kriva.«

»Da, da,« je dihnil pisar. »Norec je sam skočil v vodo. Dobro je. Hotel je denar s seboj vzeti k vragu. Ho! Ho! Ho! Zmotil se je. Pojdi, kum, pojdiva! Če je

Mursko polje

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek veličastno zgodovinsko igro »V tem znamenju boš zmagal«, ki opisuje v petih dejanjih zmago krščanstva nad poganstvom.

Halozze

Sv. Barbara v Halozah. Vsem našim čitateljem in naročnikom priporočamo, da si letos naročijo Mohorjeve knjige, da ne bomo samo zadnji, ampak prvi v dekaniji. Kdor rad bere, ve, kako rad bi našel še kje na podstrešju kakešno Mohorjevo knjigo, pa jih ni in se hujuje, zakaj niso starši imeli stalno naročenih mohorčic, da bi imel pozimi in na paški kraj brati. Da ne bodo naši potomci tega očitali nam, da nismo naročili mohorčic in da nimajo za nami nič spominov, naj sedaj vsaka družina iste naroči, saj je to prav za prav merilo o našem napredku in kulturi vsake župnije, koliko ima članov Mohorjeve družbe. Letos moramo biti prvi v Halozah po številu!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Okrajni odbor Rdečega križa je pozval vse žene, dekleta in one, ki niso vojni obvezniki, da se prijavijo na okrajnem načelnstvu v sobi št. 18 za razna dela (šoferje, postrežba bolnikov itd.), ki bi jih izvrševali v primeru potrebe. — V soboto, 16. marca, bo imela gasilska župa v dopoldanskih urah v Grajskem kinu občini zbor, po katerem bodo udeleženci verjetno videli tudi film lanskoletnega gasilskega kongresa.

Črenšovci. Naš g. kaplan Rous Matija je premeščen v Mursko Soboto, a na njegovo mesto pride naš prekmurski rojak g. Stefan Zver, ki je doslej služboval v Slov. Konjicah.

Turnišče. Naš g. kaplan Holzedel je že nabral lepo število knjig za naše Prosvetno društvo. Ker prosvetni dom še ni izročen svojemu namenu, se nahaja knjižnica začasno še pri g. kaplanu, kjer lahko dobite knjige na posodo. Ko bo farno-prosvetni dom posvečen, se bo knjižnica preselila v nove prostore. — Naša šola je sedemrazredna, a vendar na njej poučujejo samo tri učne moči, ki nikakor ne morejo zmagovati tolikega pouka, zato je nujno potrebno, da dobimo čimprej dovoljno število učiteljstva, ker sicer trpi pouk in so oškodovani otroci naših davkoplačevalcev. Tudi v Gonilicah, Lipi in Nedelici primanjkuje po ena učiteljska moč. Prosimo merodajne, da to čimprej odpravijo!

Velika Poljana. Minuli teden smo imeli pri nas uspešni občini zbor JRZ, na katerem je govoril tudi bivši poslanec g. dr. Klar. Občnega zbora se je udeležilo mnogo ljudi in je v vsakem pogledu zelo dobro uspel.

Prekmurje. V zadnjem času se pojavlja nevarna bolezen meningitis tudi pri nas, kajti opazili so že več primerov. Merodajni čimtelji si mnogo prizadevajo, da bi njeno širitev preprečili.

Vanta vas. Pretekli teden je zagledal Abrahama naš priljubljeni Jože Gider, ki je s svojim fotografskim aparatom obiskal še skoraj vse kraje širnega Prekmurja. Ker je skrben gospodar, odbornik in dober družinski oče, ga imamo vsi radi ter mu k jubileju častitamo z željo, da bi jih dočakal še toliko!

Gonilici. Ker mnoge zanima, kako se je ime-novala ona nesrečnica, ki je pretekli mesec na ozemlju našega »hatarca« zmrznila, jim povemo, da je to bila okrog 50 let stara samica Jerebič Ana iz Beltincev.

Savinjska dolina

Plašče najnovejše fazone, ima na zalogi tvr-dika Gusti Vračko, Celje, Kralja Petra cesta. Ne pozabite!

Braslovce. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita na cvetno nedeljo, 17. marca, akademijo z raznovrstnimi točkami. Na sporedu so tudi simbolične vaje.

Smartno ob Paki. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 17. marca, krasno igro v treh dejanjih s petjem »Pri kapellic«. Igra je res lepa, zato naj ne bo občana, ki bi se te prireditve ne udeležil.

Gornjigrad. Letošnjo zimo je zajec naredil zelo veliko škodo na sadnem drevju. Zakaj imamo lovce, če ne pobijajo zajcev? Zakaj ima kmet pravico plačevati davke od svoje zemlje, nima pa pravice, da bi na tej zemlji uničeval škodljivce in uničevalce lastnine? Mi ne živimo od zajčjih repov, ampak od kmečkih pridelkov!

Šaleška dolina

Skale pri Velenju. Na cvetno nedeljo in na praznik sv. Jožefa priredi Prosvetno društvo v domu ob treh popoldnih prekrasno in pretresljivo duhovno igro »Golgot«, ki kaže razvaline življenja sodobnega človeka.

Šmarški kraji

Šmarje pri Jelšah. Ljubi »Slov. gospodar«, k nam prihajaš v lepem številu in nam prinšaš mnogo novega, od nas pa le malokdaj kaj izveš. Še tega ti nismo povedali, da smo imeli v pretečenem letu 49 krstov, 42 mrljcev in 17 poročenih parov. In vendar imamo novic več kot zadostl. Saj nas je veliko v razsežni župniji in smo v tesni zvezi z gosto obljudenimi sosednimi župnijami, kjer se prav tako kot pri nas vedno kaj novega zgodi — včasih kar razvedri, še pogosteje pa, kar žalost povzroča. Toda le malokdo si je v letošnji neizprosno hudi zimi upal sestiti k mizi pri oknu in za široko javnost napisati to in ono, za domačine in njihove po vsej Sloveniji raztresene znance zanimivega. Snega nam je nametalo, da smo že v skrbeh zaradi naših jesenskih posevkov, da mu je tudi marsikatera streha podlegla in da mu pač samo sonce ne bo kos ter mu bo moral priti korajžni jug na pomoč. Do 30 stopinj mraza v sredi januarja 1940, to bo še pač desetletja rojilo v glavah sedanje naše mladine. Toda sv. Matija se je že lotil svojega dela in na pomoč mu še stopijo 40 mučenici in sv. Gregor, pa bo topleje, poženejo cvetlice in nam metuljčki, škorci in kukavica ozmanjajo veselo pomlad. Topleje bo pa tudi v naših srcih postalo; in to nam naznanja vesela vest, da bomo v dne 28. aprila do 5. majnika obhajali sv. misijon, ki ga bodo vodili goreči ozmanjevalci božje volje iz reda sv. Frančiška. — Veselimo se pomladi, ki nam delo na polju in v vinogradih odpre in veselo upanje vzbuja; veselimo pa se tudi te izredne duhovne obnove in molimo že zdaj za dober uspeh šmarškega svetega misijona.

sreča, ga bova našla, Luka bo pa lahko brez krajcarja šel pred svetega Petra.«

Šla sta ob bregu navzdol. Korakala sta hitro in pazljivo gledala v vodo, da bi ujela sled za utopljenecem. Toda nič drugega nista videla kakor zlate trakove mesečine v vodi, pisarja pa se je zdelo, da mu voda mežika in se mu posmehuje.

»Pa kaj mu je bilo?« je vprašal cigan grede.

»Znorel je, kaj bi moglo biti drugega!«

»Pa ni. V mestu je bil zdrave pameti. Gledal sem ga od strani.«

»Znorel, ti pravim. Ali ti nisem povedal, kaj mi je rekel v krčmi?«

»Eh, neumen je. Kako bi mogla pametna glava skočiti s polnim žepom denarja v vodo?«

»Ženska mu je pamet zmešala.«

»Kdo se bo zaradi ženske ubil?«

»Kaj ti za take stvari veš v svojem šatoru?«

»Kak zlomek ga je sem gnal, da se gre v Jelenju ubijati?«

»Neumen si. Ženska. Vlekla ga je sem. Bil mu je sojeno. To je tako.«

»Pa zakaj je vzel denar s seboj v vodo?«

(Dalje sledi)

tisočinke drugih snovi. Pri tem so opazovali nekaj posebnega: čim čistejša je namreč kovina, tem lažje se kvari. Zdi se, kakor da so baš pri-mesi potrebne, da obvarujejo kovino zunanjih vplivov. Nasprotno so do skrajnosti očiščen cink dodali jeklu in železu ter so opazili, da sta postala s to primerjo na poseben način odporna zoper takšne vplive. Seveda je treba prijemati takšne stvari le s pin-cetami in izumiti so morali prozorne ovoje, ki dovoljujejo spoznati vsebino, pa je varujejo zoper zunanje vplive.

Če doseže nekdo 70 let, se lahko pohvali ali pa lahko občaluje, kakor pač hoče, da je v svojem življenju prese-del nič manj nego 7 let pri mizi.